Úřední věstník C 32

Evropské unie

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

31. ledna 2020

Obsah

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2020/C 32/01 Sdělení Komise o použití ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 1

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Evropská komise

2020/C 32/02 Směnné kurzy vůči euru — 30. ledna 2020 9

Účetní dvůr

2020/C 32/03 Zvláštní zpráva č. 4/2020 „Využívání nových zobrazovacích technologií k monitorování společné zemědělské politiky: pokrok je celkově stabilní, ale u monitorování klimatu a životního prostředí je pomalejší“ 10

Evropský inspektor ochrany údajů

2020/C 32/04 Shrnutí stanoviska evropského inspektora ochrany údajů k návrhům týkajícím se evropských předávacích a uchovávacích příkazů pro elektronické důkazy v trestních věcech 11

CS

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2020/C 32/05 Oznámení Komise podle čl. 16 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství Uložení závazků veřejné služby v souvislosti s pravidelnými leteckými službami ([1]) 15

2020/C 32/06 Oznámení Komise podle čl. 16 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství Změna závazků veřejné služby v souvislosti s pravidelnými leteckými službami ([2]) 16

2020/C 32/07 Oznámení Komise podle čl. 17 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství Výzva k podávání nabídek v souvislosti s provozováním pravidelných leteckých služeb v souladu se závazky veřejné služby ([3]) 17

V *Oznámení*

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Evropská investiční banka

2020/C 32/08 Soutěž v sociálních inovacích v roce 2020 – Výzva k podávání návrhů Nápady, které mění svět: soutěž Institutu EIB v sociálních inovacích v roce 2020 18

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Evropská komise

2020/C 32/09 Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc M.9434 — UTC/Raytheon) ([4]) 19

JINÉ AKTY

Evropská komise

2020/C 32/10 Zveřejnění oznámení o schválení standardní změny specifikace výrobku týkající se názvu v odvětví vína, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33. 20

([4]) Text s významem pro EHP.

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

SDĚLENÍ KOMISE

o použití ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011

(2020/C 32/01)

1 ÚVOD

V souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům ([1]) (dále jen „nařízení“) platí, že je-li uváděna země původu nebo místo provenience potraviny a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka, uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky, nebo se alespoň uvede, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potraviny.

Dne 28. května 2018 přijala Komise prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/775 ([2]) (dále jen „prováděcí nařízení“), které stanoví podmínky použití čl. 26 odst. 3 nařízení. Prováděcí nařízení zejména objasňuje a harmonizuje způsob, jakým musí být označován původ primární složky (primárních složek).

Účelem tohoto sdělení Komise je poskytnout provozovatelům potravinářských podniků a vnitrostátním orgánům pokyny k použití ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení. Toto sdělení je třeba vykládat ve spojení s dalšími příslušnými ustanoveními nařízení a prováděcího nařízení. Těmito pokyny není dotčen zejména zákaz poskytování zavádějících informací spotřebitelům stanovený v článku 7 nařízení. Toto sdělení objasňuje ustanovení, která jsou již obsažena v platných právních předpisech. Neukládá žádné další povinnosti nad rámec těch, které vyplývají z těchto právních předpisů, ani nezavádí další požadavky na dotčené provozovatele a příslušné orgány.

Toto sdělení má pouze pomoci občanům, provozovatelům podniků a příslušným vnitrostátním orgánům při použití čl. 26 odst. 3 nařízení a prováděcího nařízení. Pouze Soudní dvůr Evropské unie je oprávněn závazně vykládat právo Unie. Názory vyjádřené v tomto sdělení nemohou předjímat stanovisko, které Evropská komise případně zaujme před unijními a vnitrostátními soudy.

2 OTAZKY TÝKAJICI SE OBLASTI PUSOBNOSTI Cl. 26 ODST. 3 NARIZENI

V čl. 26 odst. 3 prvním pododstavci nařízení jsou stanoveny dvě podmínky pro použití zvláštních požadavků na označování pro primární složky: 1) uvedení údaje o zemi původu nebo místu provenience konečné potraviny; a 2) uvedení informace, že se země původu nebo místo provenience potraviny liší od země původu nebo místa provenience primární složky.

Podle čl. 26 odst. 3 druhého pododstavce se zvláštní povinnosti týkající se označování obsažené v čl. 26 odst. 3 prvním pododstavci použijí pouze na případy, které spadají do oblasti působnosti prováděcího nařízení ve smyslu článku 1 prováděcího nařízení.

([1]) Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18.
([2]) Úř. věst. L 131, 29.5.2018, s. 8.

Oblast působnosti prováděcího nařízení má dvě omezení:

Za prvé, čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení upřesňuje, že země původu nebo místo provenience potraviny se uvádí „prostřednictvím údajů, jako jsou prohlášení, vyobrazení, symboly nebo výrazy označující místa nebo zeměpisné oblasti, s výjimkou zeměpisných výrazů, které jsou součástí vžitých a obecných názvů a doslova označují původ, ale obecně nejsou chápány jako údaj o zemi původu nebo místu provenience".

Za druhé, čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení stanoví, že „zeměpisná označení chráněná na základě nařízení (EU) č. 1151/2012 ([3]), nařízení (EU) č. 1308/2013 ([4]), nařízení (ES) č. 110/2008 ([5]) nebo nařízení (EU) č. 251/2014 ([6]) nebo na základě mezinárodních dohod", jakož i zapsané ochranné známky, pokud tyto známky představují označení původu, nespadají do oblasti působnosti prováděcího nařízení. V 6. bodě odůvodnění prováděcího nařízení se s ohledem na tuto druhou výjimku vyjasňuje, že i když se čl. 26 odst. 3 nařízení v zásadě musí použít i na případy popsané v této druhé výjimce, příslušná prováděcí pravidla je nezbytné dále prozkoumat a budou přijata později.

2.1. **Odkaz na provozovatele potravinářského podniku**

2.1.1. *Může název / obchodní firma a adresa provozovatele potravinářského podniku, které jsou uvedeny na etiketě, být důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení?*

Podle 29. bodu odůvodnění a čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení údaje týkající se názvu, obchodní firmy nebo adresy provozovatele potravinářského podniku uvedené na etiketě nepředstavují údaj o zemi původu nebo místě provenience potraviny ve smyslu nařízení. Odkazy na právní subjekt provozovatele potravinářského podniku proto v zásadě nejsou důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení.

Takové údaje by však mohly být považovány za zavádějící na základě článku 7 nařízení, pokud jde o skutečnou zemi původu nebo místo provenience potraviny, jsou-li jasně zdůrazněny na obalu a byl-li konkrétní původ nebo místo provenience viditelně uveden a tento původ se liší od původu primární složky potraviny. Příslušné vnitrostátní orgány by měly tyto případy posoudit s přihlédnutím ke všem informacím uvedeným na etiketě a k celé obchodní úpravě produktu.

2.2. **Obchodní značky**

2.2.1. *Mohou být obchodní značky, které nejsou chráněny zapsanými ochrannými známkami, jak je uvedeno v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení, důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení?*

Ustanovení čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení upřesňuje, že ačkoli označení původu, která jsou součástí zapsaných ochranných známek, spadají do oblasti působnosti čl. 26 odst. 3 nařízení, prováděcí nařízení se na tato označení nevztahuje, dokud nebudou přijata zvláštní pravidla týkající se použití čl. 26 odst. 3 na taková označení. Normotvůrce EU uznal zvláštní povahu a cíle zapsaných ochranných známek, na něž se vztahují zvláštní právní předpisy Unie, a Komise proto bude dále zkoumat, jak musí být uvedeno označení původu primární složky, jež má být uvedeno podle čl. 26 odst. 3 nařízení, je-li to u těchto označení vyžadováno. Součástí této dočasné výjimky naproti tomu nejsou obchodní značky obsahující zeměpisná prohlášení, která jsou nezapsanými ochrannými známkami, a proto se na ně prováděcí nařízení vztahuje nad rámec povinností vyplývajících z čl. 26 odst. 3 nařízení.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 251/2014 ze dne 26. února 2014 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení aromatizovaných vinných výrobků a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1601/91 (Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 14).

2.3. **Název potraviny**

2.3.1. *Mají se vžité názvy obsahující zeměpisná prohlášení považovat za údaj o zemi původu nebo místu provenience potraviny?*

V čl. 2 odst. 2 písm. o) nařízení je „vžitý název“ definován jako název, který je v členském státě, kde se daná potravina prodává, přijat spotřebiteli jako název potraviny, aniž by potřeboval další vysvětlení.

Podle 8. bodu odůvodnění a čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení vžité a obecné názvy, včetně zeměpisných výrazů, které doslova označují původ, ale obecně nejsou chápány jako údaj o zemi původu nebo místu provenience, do oblasti působnosti prováděcího nařízení nespadají. Tyto názvy často označují zeměpisné místo, region nebo zemi, kde se daná potravina původně vyráběla nebo uváděla na trh, a časem se stala obecným/vžitým názvem pro určitou skupinu potravin. Pokud taková obecná označení a vžité názvy nemají vliv na to, jak spotřebitel vnímá určitý zeměpisný původ dané potraviny, jejich použití není důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení.

Příklad: frankfurtské párky.

Vzhledem k tomu, že se tato otázka týká pohledu spotřebitelů v každém jednotlivém členském státě a že existují významné rozdíly v tom, jak spotřebitelé tyto aspekty v různých státech EU vnímají, je třeba zvážit případ od případu, zda je pro spotřebitele specifický název jasně srozumitelný jako obecný/vžitý název.

2.3.2. *Mají být zákonné názvy, které obsahují zeměpisné prohlášení, považovány za údaj o zemi původu nebo místu provenience potraviny?*

Podle čl. 2 odst. 2 písm. n) nařízení se „zákonným názvem“ rozumí název potraviny stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování.

Jinými slovy, tyto názvy jsou kodifikovanými vžitými názvy, v jejichž případě normotvůrce považoval za důležité harmonizovat jejich používání a často složení výrobků, které definují, aby bylo zajištěno, že budou splněna očekávání spotřebitelů, pokud jde o charakteristiky potravin prodávaných pod specifickým názvem.

S ohledem na výše uvedené nelze zákonné názvy obsahující zeměpisné prohlášení považovat za označení původu ve smyslu čl. 26 odst. 3 nařízení, jestliže normotvůrce již čl. 26 odst. 3 zohlednil.

2.4. **Různá prohlášení na etiketě**

2.4.1. *Mají být výrazy jako „vyrobeno v“, „made in“, „zhotoveno v“ a „výrobek (určité země)“, po nichž následuje zeměpisné prohlášení, považovány za údaj o zemi původu nebo místu provenience potraviny?*

Prohlášení jako „vyrobeno v (jméno země)“, „made in (jméno země)“, „zhotoveno v (jméno země)“ spotřebitelé spojují s označením původu ve smyslu čl. 26 odst. 3, a měla by proto být v zásadě považována za údaj o zemi původu nebo místu provenience potraviny. Kromě toho tyto výrazy označují výrobní proces, což by v případě zpracovaných potravin mohlo odpovídat významu země původu pro účely nařízení, jak je definován v čl. 60 odst. 2 celního kodexu Unie, ([7]) tj. poslední podstatné hospodářsky odůvodněné zpracování nebo opracování potraviny, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

Obdobně prohlášení „výrobek (určité země)“ spotřebitel obecně chápe jako označení původu ve smyslu čl. 26 odst. 3 nařízení. Kromě toho výraz „výrobek (určité země)“ rovněž pravděpodobně spotřebiteli naznačuje, že potravina jako celek, včetně jejích složek, pochází ze země uvedené na etiketě.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (přepracované znění), (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

2.4.2 *Mají být prohlášení jako „baleno v“ nebo „vyrobeno/zhotoveno X pro Y“, po nichž následuje jméno provozovatele potravinářského podniku a jeho adresa, považována za uvedení země původu nebo místa provenience potraviny?*

Prohlášení „baleno v“ jasně uvádí místo, kde byla potravina balena, a spotřebitel je obecně jako takové nevnímá jako označení původu ve smyslu čl. 26 odst. 3 nařízení. Z tohoto důvodu daný výraz nelze považovat za uvedení země původu nebo místa provenience potraviny bez ohledu na to, že označuje zeměpisné místo.

Výrazy jako „vyrobeno/zhotoveno/baleno (kým)“ (jméno provozovatele potravinářského podniku, po němž následuje jeho adresa)“ nebo „vyrobeno/zhotoveno X pro Y“ výslovně označují příslušného provozovatele potravinářského podniku a obecně není pravděpodobné, že by spotřebiteli implikovaly označení původu potraviny. Jak je uvedeno v bodě 2.1.1 tohoto sdělení, údaje týkající se názvu, obchodní firmy nebo adresy provozovatele potravinářského podniku uvedené na etiketě nepředstavují údaj o zemi původu nebo místě provenience potraviny ve smyslu nařízení.

Na vnímání spotřebitelů však působí složky etikety jako celek, včetně obchodní úpravy výrobku jako celku. Proto je třeba při posuzování možné zavádějící povahy informací o potravině s ohledem na její původ vzít v úvahu celý obal.

2.4.3. *Mají být zkratky, vyobrazení nebo jakákoli jiná prohlášení doplněná dobrovolně pouze s cílem pomoci spotřebitelům, aby na vícejazyčných etiketách našli údaj v rodném jazyce, považovány za údaj o zemi původu nebo místu provenience potraviny?*

Tyto údaje by neměly být považovány za označení původu, pokud je jasné, že se jedná o různé jazykové verze informací o potravinách uvedených na etiketě.

2.4.4. *Mají být prohlášení jako „druh“, „typ“, „styl“, „receptura“, „inspirováno (čím, kým)“ nebo „à la“ včetně zeměpisného prohlášení považována za uvedení země původu nebo místa provenience potraviny?*

Prohlášení jako „druh“, „typ“, „styl“, „receptura“, „inspirováno (čím, kým)“ nebo „à la“ obvykle odkazují na recepturu nebo zvláštní charakteristiky potraviny nebo jejího zpracování a jako taková by neměla být v zásadě považována za označení původu.

Při posuzování možného zavádějícího charakteru informací o potravině s ohledem na její původ však musí být brán v úvahu obal jako celek. Je třeba rovněž konstatovat, že v duchu článku 7 nařízení jsou výše uvedená prohlášení opodstatněná pouze v případě, že daná potravina má zvláštní charakteristiky či povahu, nebo prošla určitým výrobním postupem, který určuje deklarovaný odkaz na zeměpisné místo uvedené na etiketě.

2.4.5. *Mohl by být za uvedení země původu nebo místa provenience potraviny považován národní symbol nebo barvy vlajky?*

Z pohledu spotřebitele představují vlajky a/nebo mapy nejrelevantnější způsob, jakým je identifikováno označení původu. Jasné a viditelné vlajky a/nebo mapy odkazující na konkrétní zeměpisné území by proto měly být v zásadě považovány za označení původu, a být tedy důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení. Rovněž jiné národní symboly, jako je rozeznatelná národní památka, krajina nebo osoba, může spotřebitel vnímat jako označení původu potraviny. Avšak vzhledem k tomu, že to, jak je spotřebitel vnímá, závisí na konkrétním výrobku a konkrétní zemi, je třeba tato grafická znázornění posuzovat případ od případu. V této souvislosti by členské státy měly zejména vzít v úvahu umístění symbolů / grafického znázornění, jejich velikost, barvu, velikost písma a celkový kontext označení potraviny, tj. brát zřetel na to, aby označení jako celek nebylo pro spotřebitele matoucí, pokud jde o původ potraviny.

Pokud jde o obchodní značky, použití čl. 26 odst. 3 nařízení je nastíněno v bodě 2.2.1 tohoto sdělení.

Zvláštní pozornost by měla být věnována používání vyobrazení a dalších prohlášení, která odkazují na národní/místní událost, nebo národní/místní sportovní tým coby výraz holdu dané události. Vzhledem k jejich příležitostné povaze je třeba tyto údaje posuzovat případ od případu, aby se určilo, zda je důvod k použití čl. 26 odst. 3.

2.4.6. *Mohou být důvodem k použití čl. 26 odst. 3 nařízení další prohlášení uvedená na etiketách potravin, jež nesou zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů EU nebo na základě ochranných známek?*

Dokud nebudou přijata zvláštní pravidla, prováděcí nařízení se nevztahuje na zeměpisná označení chráněná podle právních předpisů EU, ani na zapsané ochranné známky uvedené v čl. 1 odst. 2 dotčeného nařízení. V případech, kdy potravina rovněž nese další vizuální prohlášení, včetně těch, která odkazují na stejná nebo různá zeměpisná místa, by však tato prohlášení spadala do oblasti působnosti prováděcího nařízení, pokud budou splněny podmínky čl. 26 odst. 3 nařízení.

2.5. **Jaký je vzájemný vztah mezi ustanoveními prováděcího aktu a právními předpisy EU týkajícími se ekologických potravin?**

Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ([8]) („nařízení o ekologické produkci“) stanoví obecný rámec pro pravidla ekologické produkce, včetně ustanovení o používání výrazů označujících ekologickou produkci. Uvedené nařízení mimoto stanoví podmínky pro označování ekologických produktů a používání loga EU a požaduje, aby při užití takového loga byl uveden údaj o místě provenience, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá. Tato pravidla poskytnou spotřebiteli informace rovnocenné informacím, které jsou určeny v čl. 26 odst. 3.

Podle čl. 1 odst. 4 nařízení se toto použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie týkajících se určitých potravin. V této souvislosti je třeba ustanovení nařízení o ekologické produkci považovat za *lex specialis* a mají přednost před čl. 26 odst. 3 nařízení. Při užití loga EU pro ekologickou produkci se tudíž čl. 26 odst. 3 nařízení nepoužije.

3. **IDENTIFIKACE PRIMARNI SLOZKY**

Podle čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení se „primární složkou“ rozumí jedna nebo více složek potraviny, které tvoří více než 50 % této potraviny nebo které jsou pro spotřebitele obvykle spojeny s názvem potraviny a u nichž je ve většině případů vyžadován údaj o množství.

3.1. **Jak by měla být primární složka identifikována?**

Pro účely čl. 26 odst. 3 nařízení jsou provozovatelé potravinářských podniků povinni poskytovat informace o primární složce (primárních složkách) dané potraviny, a to na základě definice stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení.

Právní definice primární složky rozeznává dva druhy kritérií, podle nichž se určí primární složka potravin: a) kvantitativní, podle nějž daná složka tvoří více než 50 % této potraviny, a b) kvalitativní, podle nějž je daná složka pro spotřebitele obvykle spojena s názvem potraviny.

Při poskytování informací o primární složce (primárních složkách) potraviny by provozovatelé potravinářských podniků měli vzít v úvahu různé prvky. Kromě kvantitativního složení potraviny musí zejména pečlivě zvážit její zvláštní charakteristiky, povahu a obchodní úpravu etikety jako celek. Musí rovněž zvážit vnímání a očekávání spotřebitelů, pokud jde o informace poskytnuté o dané potravině. Provozovatelé potravinářských podniků by měli vzít v úvahu, zda označení původu konkrétní složky může podstatně ovlivnit rozhodnutí spotřebitelů o koupi a zda by neexistence takového označení původu spotřebitele uvedla v omyl.

Je třeba rovněž uvést, že v duchu článku 7 nařízení nesmí být poskytnuté informace týkající se označení původu primární složky zavádějící a v žádném případě by neměly obcházet ustanovení a cíle stanovené v čl. 26 odst. 3 nařízení.

Příslušné orgány členských států prosazují řádné provádění výše uvedených ustanovení nařízení.

3.2. **Může mít potravina více než jednu primární složku? Pokud ano, měl by být u potraviny, která obsahuje více než jednu primární složku, uveden původ všech primárních složek?**

V čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení se v definici „primární složky“ uvádí, že primární složkou může být složka (za použití tvaru singuláru) nebo složky (za použití tvaru plurálu). Podle této formulace by se měl vyvodit závěr, že definice „primární složky“ umožňuje, aby měla potravina více než jednu primární složku.

Kromě toho z ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení vyplývá, že pokud provozovatel potravinářského podniku na základě této definice zjistí více než jednu primární složku, musí být uvedena země původu nebo místo provenience všech těchto primárních složek.

([8]) Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

3.3. **Může se stát, že z použití definice primární složky nevyplyne žádná primární složka potraviny?**

Pro účely čl. 26 odst. 3 nařízení je třeba nejprve posoudit, zda má být některá složka potraviny na základě definice stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení považována za její primární složku. To znamená, že potravina nebude mít žádnou primární složku ve smyslu nařízení, pokud žádná z jejích složek netvoří více než 50 % této potraviny, žádná z jejích složek není pro spotřebitele obvykle spojena s názvem potraviny a není u ní ve většině případů vyžadován údaj o množství.

3.4. **Vztahuje se čl. 26 odst. 3 nařízení, a tudíž i prováděcí nařízení, na jednosložkové produkty?**

Ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení by se mohlo vztahovat na zpracovaný jednosložkový produkt, u něhož došlo k jeho poslednímu podstatnému zpracování na jiném místě než v zemi původu surovinové složky, nebo v případě, že byla složka získána z různých míst. Tato situace by vedla k použití čl. 26 odst. 3 nařízení v případě, že je uvedena země původu nebo místo provenience dané potraviny a země původu nebo místo provenience primární složky (jediné složky) se liší od země původu nebo místa provenience potraviny.

3.5. **Pokud je spotřebitelům dobře známo, že primární složku potraviny lze získat pouze ze zdrojů mimo EU, měl by být uváděn její původ?**

Nařízení nestanoví žádné osvobození od povinnosti uvádět zemi původu nebo místo provenience primárních složek, pokud se liší od země původu nebo místa provenience potraviny. Proto i v případě, že primární složku potraviny lze získat pouze mimo EU a označení původu uvedené ve vztahu ke konečné potravině odkazuje na EU (nebo členský stát (členské státy)), musí být podle ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení uvedeno označení původu dané primární složky.

3.6. **Je možné, aby primární složka byla směsnou složkou?**

Podle čl. 2 odst. 2 písm. h) nařízení se „směsnou složkou“ rozumí složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky.

Směsná složka spadá do oblasti působnosti čl. 26 odst. 3 nařízení, pokud splňuje podmínky definice primární složky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. q) nařízení.

Pokud musí být v souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení uvedeny informace o původu primární složky a primární složka je směsnou složkou, provozovatelé potravinářských podniků musí uvést informace v patřičném rozsahu, které nejlépe odpovídají konkrétní potravině. V této souvislosti by měli vzít v úvahu zvláštní povahu dané potraviny, její složení a výrobní proces, chápání, očekávání a zájem ze strany spotřebitelů v souvislosti s označením původu primární složky v rámci směsné složky (místo, odkud primární složka v rámci směsné složky pochází, jako je místo sklizně nebo místo hospodaření), jakož i způsob, jakým jsou složky v rámci směsné složky uvedeny v seznamu složek.

Je třeba rovněž uvést, že v duchu článku 7 nařízení nesmí být informace poskytované ve vztahu k označení původu směsné složky zavádějící a v žádném případě by neměly obcházet ustanovení a cíle stanovené v čl. 26 odst. 3 nařízení.

Příslušné orgány členských států prosazují řádné provádění výše uvedených ustanovení nařízení.

4. **ZEMEPISNE UROVNE**

Aby spotřebitelé mohli činit informovaná rozhodnutí, prováděcí nařízení stanoví zvláštní pravidla, která se použijí v případě, že je uvedena země původu nebo místo provenience primární složky na základě čl. 26 odst. 3 nařízení. Účelem těchto pravidel je zajistit, aby tyto informace byly dostatečně přesné a smysluplné.

Za tímto účelem čl. 2 písm. a) prováděcího nařízení harmonizuje zeměpisné oblasti, na něž musí označení původu primární složky odkazovat.

4.1. **Bylo by možné uvést zemi původu nebo místo provenience téže primární složky odkazem na odlišné zeměpisné úrovně (např. „EU a Švýcarsko“)?**

V článku 2 prováděcího nařízení je uveden seznam zeměpisných oblastí, na něž by údaj o primární složce měl odkazovat. Za účelem splnění požadavků čl. 26 odst. 3 nařízení musí provozovatelé potravinářských podniků zvolit jednu ze zeměpisných oblastí uvedených v čl. 2 písm. a) prováděcího nařízení. Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že prováděcí nařízení neumožňuje pro jednu primární složku kombinovat různé zeměpisné úrovně, které jsou v něm uvedeny.

Příklady:

— „Švýcarsko“ odpovídá zeměpisné oblasti stanovené v čl. 2 písm. a) bodě iv). Naopak, „EU“ odpovídá zeměpisné oblasti stanovené v čl. 2 písm. a) bodě i). Tyto dvě úrovně čl. 2 písm. a) prováděcího nařízení neumožňuje kombinovat.

Provozovatelé potravinářských podniků však mohou doplnit údaje „EU“ a „mimo EU“ o další informace, jsou-li v souladu s obecnými požadavky stanovenými v nařízení, pokud jde o poskytování dobrovolných informací o potravinách (článek 36 nařízení). Tyto informace by zejména neměly uvádět v omyl nebo být matoucí. V této souvislosti mohou provozovatelé potravinářských podniků uvést „Švýcarsko“ jako další dobrovolnou informaci doplňující údaj „mimo EU“.

Příklad:

— „EU a mimo EU (Švýcarsko)“

— „EU (Španělsko) a mimo EU (Švýcarsko)“

4.2. **Bylo by možné kombinovat členské státy a třetí země s cílem uvést zemi původu nebo místo provenience primární složky?**

Ustanovení čl. 2 písm. a) bodu iv) prováděcího nařízení umožňuje uvést jako označení původu primární složky členský stát / členské státy **nebo** třetí země. To znamená, že provozovatelé mohou zvolit jeden z těchto údajů nebo oba.

5. UMISTENI A ZPUSOB UVADENI INFORMACI

Informace poskytované ve vztahu k primární složce v souladu s nařízením by měly doplňovat informace poskytované spotřebitelům o zemi původu nebo místu provenience potraviny. Měly by být dobře viditelné a snadno čitelné, a je-li to vhodné, nesmazatelné. Za účelem dosažení tohoto cíle stanoví článek 3 prováděcího nařízení pravidla pro umístění a způsob uvádění daných informací.

5.1. **Bylo by možné uvést zemi původu primární složky za použití kódů zemí?**

Podle čl. 9 odst. 1 písm. i) nařízení se údaje o zemi původu nebo místu provenience povinně uvádějí v případech, které určuje článek 26 nařízení. Kromě toho čl. 9 odst. 2 nařízení stanoví, že údaje uváděné povinně podle čl. 9 odst. 1 nařízení se uvádějí slovy a čísly a mohou být rovněž vyjádřeny piktogramy nebo symboly.

Z ustanovení nařízení vyplývá, že země původu primární složky musí být vždy uvedena slovy. V tomto ohledu musí členské státy posoudit, zda lze některé kódy zemí považovat za slova. Kód země by zejména mohl být přijatelný, pokud lze důvodně očekávat, že jej spotřebitelé v zemi prodeje budou správně chápat a nebude pro ně zavádějící. Mohlo by se jednat například o zkratky jako „UK“, „USA“ nebo „EU“.

5.2. **Obsahuje-li název produktu označení původu a název produktu se nachází na několika místech balení, mělo by se označení původu primární složky uvést u každého výskytu označení názvu na potravině? Tatáž otázka se týká grafických znázornění, jako jsou vlajky**

V čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení se stanoví, že pokud jsou země původu nebo místo provenience potraviny uvedeny slovy, informace o původu primární složky se uvádějí ve stejném zorném poli jako údaje o zemi původu nebo místu provenience potraviny. Prováděcí nařízení neposkytuje flexibilitu, která by umožnila uvádět původ primární složky pouze jednou, pokud je na etiketě uvedeno označení původu konečné potraviny několikrát.

Z nařízení vyplývá, že označení původu primární složky musí být uvedeno pro spotřebitele jasným a viditelným způsobem, a to vždy ve stejném zorném poli jako označení původu výrobku, včetně vlajek. V případě, že se tedy na obalu opakuje obchodní označení obsahující označení původu nebo vlajky, musí být odpovídajícím způsobem zopakována rovněž informace o původu primární složky (primárních složek).

5.3. **Vztahuje se čl. 13 odst. 3 nařízení rovněž na označení původu primární složky uvedené v souladu s ustanoveními prováděcího nařízení?**

Článek 13 nařízení stanoví obecné zásady, jimiž se řídí způsob uvádění povinných údajů o potravinách stanovených v čl. 9 odst. 1 nařízení, a tudíž rovněž údajů o zemi původu nebo místu provenience v případech, které určuje článek 26 (čl. 9 odst. 1 písm. i) nařízení). Ustanovení článku 13 nařízení by se měla použít, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie týkající se určitých skupin potravin.

Prováděcí nařízení stanoví zvláštní požadavky na způsob uvádění informací o označení původu primární složky. Zejména článek 3 uvedeného nařízení stanoví, že se tyto informace uvádějí ve stejném zorném poli jako údaje o zemi původu nebo místu provenience potraviny a písmem, jehož střední výška představuje alespoň 75 % střední výšky písma, jímž je uvedena země původu potraviny. Dále stanoví, že informace o označení původu primární složky se v každém případě uvádějí písmem o velikosti, která není menší než 1,2 mm.

Výše uvedené zvláštní požadavky prováděcího nařízení by měly být doplněny horizontálními ustanoveními článku 13 nařízení, která by měla platit kumulativně.

V čl. 13 odst. 3 nařízení se stanoví výjimka, pokud jde o požadovanou velikost písma povinných údajů u malých balení (jejichž plocha je menší než 80 cm^2). Vzhledem k tomu, že se ustanovení článku 13 nařízení vztahují na povinné údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení, vztahují se rovněž na označení původu primární složky uvedené v souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 80 cm^2, musí být střední výška písma uvedená v čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení nejméně 0,9 mm.

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru [1]

30. ledna 2020

(2020/C 32/02)

1 euro =

	měna	směnný kurz		měna	směnný kurz
USD	americký dolar	1,1029	CAD	kanadský dolar	1,4577
JPY	japonský jen	120,03	HKD	hongkongský dolar	8,5678
DKK	dánská koruna	7,4729	NZD	novozélandský dolar	1,6973
GBP	britská libra	0,84183	SGD	singapurský dolar	1,5030
SEK	švédská koruna	10,6398	KRW	jihokorejský won	1 315,00
CHF	švýcarský frank	1,0690	ZAR	jihoafrický rand	16,2673
ISK	islandská koruna	135,90	CNY	čínský juan	7,6504
NOK	norská koruna	10,1738	HRK	chorvatská kuna	7,4423
BGN	bulharský lev	1,9558	IDR	indonéská rupie	15 094,84
CZK	česká koruna	25,250	MYR	malajsijský ringgit	4,5087
HUF	maďarský forint	338,36	PHP	filipínské peso	56,246
PLN	polský zlotý	4,2873	RUB	ruský rubl	69,6719
RON	rumunský lei	4,7770	THB	thajský baht	34,405
TRY	turecká lira	6,5970	BRL	brazilský real	4,6836
AUD	australský dolar	1,6412	MXN	mexické peso	20,6985
			INR	indická rupie	79,0110

[1] *Zdroj*: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

ÚČETNÍ DVŮR

Zvláštní zpráva č. 4/2020

„Využívání nových zobrazovacích technologií k monitorování společné zemědělské politiky: pokrok je celkově stabilní, ale u monitorování klimatu a životního prostředí je pomalejší“

(2020/C 32/03)

Evropský účetní dvůr Vás tímto informuje o vydání zvláštní zpráva č. 2/2020 „Využívání nových zobrazovacích technologií k monitorování společné zemědělské politiky: pokrok je celkově stabilní, ale u monitorování klimatu a životního prostředí je pomalejší“.

Zpráva je k dispozici k nahlédnutí či stažení na internetové stránce Evropského účetního dvora: http://eca.europa.eu.

EVROPSKÝ INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Shrnutí stanoviska evropského inspektora ochrany údajů k návrhům týkajícím se evropských předávacích a uchovávacích příkazů pro elektronické důkazy v trestních věcech

/Úplné znění tohoto stanoviska je k dispozici v angličtině, francouzštině a němčině na internetových stránkách evropského inspektora ochrany údajů na adrese www.edps.europa.eu)

(2020/C 32/04)

V dubnu 2018 předložila Komise dva návrhy – jednoho nařízení a jedné směrnice – s cílem vytvořit právní rámec, který by v přeshraničních případech policii a justičním orgánům usnadnil a rychleji zajistil přístup k elektronickým důkazům. Od té doby Rada přijala obecné přístupy k návrhům a Evropský parlament vydal několik pracovních dokumentů. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů vydal své stanovisko. Související vývoj probíhal na mezinárodní úrovni, zejména se zahájením jednání o mezinárodní dohodě se Spojenými státy o přeshraničním přístupu k elektronickým důkazům, jakož i s prací na druhém dodatkovém protokolu k Úmluvě o kyberkriminalitě. V tomto stanovisku by chtěl evropský inspektor ochrany údajů poskytnout zákonodárci EU nové podklady pro nadcházející práci na návrzích, a to s ohledem na výše uvedený vývoj.

V dnešním světě měnícím se díky novým technologiím je pro to, aby orgány mohly získat údaje, které jsou nezbytné pro plnění jejich poslání, často zásadní čas. Současně i při vyšetřování vnitrostátních případů se donucovací orgány stále častěji ocitají v „přeshraničních situacích" jen proto, že bylo využito služeb zahraničního poskytovatele služeb a informace jsou uloženy v elektronické podobě v jiném členském státě. Evropský inspektor ochrany údajů podporuje cíl zajistit, aby byly donucovacím orgánům k dispozici účinné nástroje k vyšetřování a stíhání trestných činů, a zejména vítá cíl návrhů urychlit a usnadnit přístup k údajům v přeshraničních případech zefektivněním postupů v rámci EU.

Evropský inspektor ochrany údajů by zároveň chtěl zdůraznit, že jakákoli iniciativa v této oblasti musí plně respektovat Listinu základních práv EU a rámec EU pro ochranu osobních údajů a že je zásadní zajistit existenci veškerých nezbytných záruk. Zejména účinná ochrana základních práv v procesu shromažďování elektronických důkazů přes hranice vyžaduje větší zapojení justičních orgánů ve vykonávajícím členském státě. Do tohoto procesu by měly být systematicky zapojovány co nejdříve, měly by mít možnost přezkoumávat soulad příkazů s Listinou a měly by mít povinnost na tomto základě přednést důvody pro odmítnutí.

Dále je třeba vyjasnit definice kategorií údajů v navrhovaném nařízení a zajistit jejich soulad s jinými definicemi kategorií údajů v právu EU. Rovněž doporučuje přehodnotit rovnováhu mezi druhy trestných činů, pro něž by mohly být evropské předávací příkazy vydávány, a kategoriemi dotčených údajů s ohledem na příslušnou judikaturu Soudního dvora EU.

Evropský inspektor ochrany údajů dále vydává konkrétní doporučení týkající se několika aspektů návrhů o elektronických důkazech, které je nutné vylepšit: pravost a důvěrnost předávaných příkazů a údajů, omezené uchovávání podle evropských uchovávacích příkazů, použitelný rámec pro ochranu osobních údajů, práva subjektů údajů, subjekty údajů, na něž se vztahují imunity a výsady, zákonní zástupci, lhůty pro dodržování evropských předávacích příkazů a možnosti poskytovatelů služeb vznášet námitky proti příkazům.

V neposlední řadě požaduje evropský inspektor ochrany údajů větší vyjasnění interakce navrhovaného nařízení s budoucími mezinárodními dohodami. Navrhované nařízení by mělo zachovat vysokou úroveň ochrany osobních údajů v EU a mělo by se stát referenčním základem pro jednání o mezinárodních dohodách týkajících se přeshraničního přístupu k elektronickým důkazům.

1. **Úvod a základní informace**

1. Dne 17. dubna 2018 Komise zveřejnila dva legislativní návrhy (dále jen „návrhy“), doprovázené posouzením dopadů ([1]), zahrnující:

   — návrh nařízení o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech ([2]) (dále jen „navrhované nařízení“),

   — návrh směrnice, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení ([3]) (dále jen „navrhovaná směrnice“).

2. Navrhované nařízení by existovalo společně se směrnicí 2014/41/EU o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (dále jen „směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu“) ([4]), jejímž cílem je usnadnit proces shromažďování důkazů na území jiného členského státu a která zahrnuje všechny druhy shromažďování důkazů, včetně elektronických údajů ([5]). Všechny členské státy, které se podílely na přijetí směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu ([6]), měly do května 2017 provést tuto směrnici ve svých vnitrostátních právních předpisech ([7]).

3. Dne 26. září 2018 přijal stanovisko ([8]) k návrhům Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (dále jen „sbor EDPB“) ([9]).

4. Dne 7. prosince 2018 přijala Rada obecný přístup k navrhovanému nařízení ([10]) a dne 8. března 2019 k navrhované směrnici ([11]). Evropský parlament zveřejnil řadu pracovních dokumentů.

5. Evropský inspektor ochrany údajů vítá, že s ním útvary Komise návrhy před přijetím neformálně konzultovaly. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž vítá odkazy na toto stanovisko v 66. bodě odůvodnění navrhovaného nařízení a ve 24. bodě odůvodnění navrhované směrnice.

6. Dne 5. února 2019 přijala Komise dvě doporučení pro rozhodnutí Rady: doporučení o zmocnění k zahájení jednání za účelem dosažení dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o přeshraničním přístupu k elektronickým důkazům pro justiční spolupráci v trestních věcech ([12]) a doporučení o zmocnění k účasti na jednání o druhém dodatkovém protokolu k Úmluvě Rady Evropy o kyberkriminalitě (CETS č. 185) (dále jen „Úmluva o kyberkriminalitě“) ([13]). Obě doporučení byla předmětem dvou stanovisek evropského inspektora ochrany údajů ([14]). Jednání s USA i jednání s Radou Evropy jsou úzce provázána.

7. V únoru 2019 zaslal Výbor Evropského parlamentu pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci podobné dopisy evropskému inspektorovi ochrany údajů a sboru EDPB s žádostí o právní posouzení dopadu zákona USA „CLOUD Act“ ([15]), schváleného Kongresem USA v březnu 2018, na evropský právní rámec pro ochranu osobních údajů. Dne 12. července 2019 evropský inspektor ochrany údajů a sbor EDPB přijaly na základě svého úvodního posouzení společnou odpověď na tuto žádost ([16]).

8. Dne 3. října 2019 podepsaly Spojené království a Spojené státy dvoustrannou dohodu o přeshraničním přístupu k elektronickým důkazům pro účely boje proti závažné trestné činnosti ([17]). Jedná se o první výkonnou dohodu, která poskytovatelům služeb v USA umožňuje vyhovět žádostem zahraniční země o poskytnutí údajů o obsahu v souladu s americkým zákonem „CLOUD Act“.

Toto stanovisko se týká obou návrhů, přičemž hlavní důraz je kladen na navrhované nařízení. V souladu s posláním evropského inspektora ochrany údajů se zaměřuje především na právo na soukromí a na ochranu osobních údajů a usiluje o to, aby bylo konzistentní se stanoviskem sboru EDPB 23/2018 a doplňovalo jej, a to i s ohledem na obecné přístupy Rady a pracovní dokumenty Evropského parlamentu.

5. **ZÁVĚRY**

70. Evropský inspektor ochrany údajů podporuje cíl zajistit, aby donucovací a justiční orgány měly k dispozici účinné nástroje k vyšetřování a stíhání trestných činů ve světě měnícím se díky novým technologiím. Současně by evropský inspektor ochrany údajů chtěl zajistit, aby toto opatření bylo plně v souladu s Listinou a acquis EU v oblasti ochrany osobních údajů. Navrhované nařízení by vyžadovalo uchovávání a sdělování osobních údajů v rámci EU i mimo ni

mezi příslušnými orgány členských států, soukromými subjekty a v některých případech orgány třetích zemí. To by znamenalo omezení obou základních práv na respektování soukromého života a ochranu osobních údajů, která zaručují články 7 a 8 Listiny. Aby byla taková omezení zákonná, musí splňovat podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 Listiny a zejména podmínku nezbytnosti.

71. Evropský inspektor ochrany údajů se v první řadě domnívá, že by měly být dále posuzovány další alternativy, které by poskytly větší záruky a zároveň by dosahovaly stejných cílů.

72. Zadruhé, evropský inspektor ochrany údajů bere na vědomí, že navrhované nařízení již obsahuje řadu procesních záruk. Evropský inspektor ochrany údajů je však znepokojen tím, že důležitá odpovědnost za přezkum souladu certifikátů EPOC a EPOC-PR s Listinou je svěřena poskytovatelům služeb, a doporučuje, aby do procesu shromažďování elektronických důkazů byly co nejdříve zapojeny justiční orgány určené vykonávajícím členským státem.

73. Evropský inspektor ochrany údajů doporučuje zajistit větší soulad definic kategorií údajů v elektronických důkazech a stávajících definic konkrétních kategorií údajů podle práva EU a přehodnotit kategorii údajů o přístupu nebo umožnit přístup k těmto údajům za podobných podmínek, jako jsou podmínky přístupu ke kategoriím údajů o transakcích a údajů o obsahu. Navrhované nařízení by mělo stanovit jasné a jednoznačné definice každé kategorie údajů, aby byla zajištěna právní jistota pro všechny zapojené zúčastněné strany. Rovněž doporučuje změnit navrhovanou definici kategorie údajů o účastníkovi tak, aby byla více upřesněna.

74. Dále doporučuje přehodnotit rovnováhu mezi druhem trestných činů, u nichž by mohly být vydávány evropské předávací a uchovávací příkazy, a kategoriemi dotčených údajů, s přihlédnutím k poslední příslušné judikatuře Soudního dvora Evropské unie. Zejména možnost vydat evropský předávací příkaz k předání údajů o transakcích a údajů o obsahu by měla být omezena na závažné trestné činy. V ideálním případě by evropský inspektor ochrany údajů upřednostnil definici přesně vymezeného seznamu konkrétních závažných trestných činů pro evropský předávací příkaz k předložení údajů o transakcích a údajů o obsahu, což rovněž zvýší právní jistotu všech zapojených zúčastněných stran.

75. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž vydává doporučení, jejichž cílem je zajistit dodržování práv na ochranu osobních údajů a soukromí a zároveň dosáhnout rychlého shromažďování důkazů pro účely konkrétních trestních řízení. Zaměřují se na bezpečnost předávání údajů mezi všemi zapojenými zúčastněnými stranami, pravost příkazů a certifikátů a omezené uchovávání údajů podle certifikátu EPO-PR.

76. Kromě obecných připomínek a hlavních doporučení uvedených výše vydal evropský inspektor ochrany údajů v tomto stanovisku další doporučení týkající se těchto aspektů návrhů:

— odkaz na použitelný rámec pro ochranu osobních údajů,

— práva subjektů údajů (zvýšená transparentnost a právo na právní prostředek),

— subjekty údajů, na něž se vztahují imunity a výsady,

— jmenování zákonných zástupců pro shromažďování důkazů v trestních věcech,

— lhůty pro splnění požadavků certifikátu EPOC a předání údajů,

— možnost poskytovatelů služeb vznést námitky proti příkazům založeným na omezených důvodech.

77. V neposlední řadě si je evropský inspektor ochrany údajů vědom **širšího kontextu**, v němž byla iniciativa předložena, a obou přijatých rozhodnutí Rady, z nichž jedno se týká druhého dodatkového protokolu k Úmluvě o kyberkriminalitě v Radě Evropy a druhé se týká zahájení jednání se Spojenými státy. Požaduje větší vyjasnění interakce navrhovaného nařízení s mezinárodními dohodami. Evropský inspektor ochrany údajů má zájem konstruktivně přispívat k zajištění soudržnosti a souladu mezi konečnými zněními a rámcem EU pro ochranu osobních údajů.

Brusel 6. listopadu 2019.

Wojciech Rafał WIEWIÓROWSKI

zástupce evropského inspektora ochrany údajů

([1]) Pracovní dokument útvarů Komise: Posouzení dopadů, SWD (2018) 118 final (dále jen „posouzení dopadů“), k dispozici na adrese: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD%3A2018%3A118%3AFIN.

([2]) Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech, COM(2018) 225 final.

([3]) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení, COM(2018) 226 final.

([4]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech, Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1; viz článek 23 navrhovaného nařízení.

([5]) Směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu stanoví přímou spolupráci mezi vydávajícím orgánem v členském státě a vykonávajícím orgánem jiného členského státu, nebo případně prostřednictvím ústředního orgánu či ústředních orgánů jmenovaných dotčeným členským státem či státy. Jejím cílem je usnadnit a urychlit tuto spolupráci tím, že stanovuje standardizované formuláře a pevně dané lhůty a odstraňuje několik překážek pro přeshraniční spolupráci; například *„[v]ydávající orgán může vydat evropský vyšetřovací příkaz za účelem provedení veškerých opatření, které mají za cíl předběžně zamezit zničení, pozměnění, přesunu, předání nebo odstranění předmětů, jež mohou sloužit jako důkazy“* a *„[v]ykonávající orgán rozhodne o předběžném opatření a toto rozhodnutí sdělí co nejdříve, pokud možno do 24 hodin od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu“* (článek 32); výkon evropského vyšetřovacího příkazu pro účely identifikace osob zaregistrovaných pod určitým telefonním číslem nebo IP adresou nepodléhá také požadavku oboustranné trestnosti (čl. 10 odst. 2 písm. e) ve spojení s čl. 11 odst. 2).

([6]) Všechny členské státy EU s výjimkou Dánska a Irska.

([7]) Všechny zúčastněné členské státy provedly směrnici o evropském vyšetřovacím příkazu ve svých vnitrostátních právních předpisech v roce 2017 nebo 2018. Viz informace o stavu provádění Evropské justiční sítě: https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_-StatusOfImpByCat.aspx?CategoryId=120.

([8]) Stanovisko č. 23/2018 ze dne 26. září 2018 k návrhům Komise o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech (čl. 70 odst. 1 písm. b)) (dále jen „stanovisko sboru EDPB č. 23/2018“), k dispozici na adrese: https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/eevidence_opinion_final_en.pdf.

([9]) Evropský sbor pro ochranu osobních údajů zřízený podle článku 68 obecného nařízení o ochraně osobních údajů nahradil pracovní skupinu zřízenou podle článku 29 směrnice 95/46/ES, která byla zrušena. Podobně jako pracovní skupina zřízená podle článku 29 se sbor EDPB skládá ze zástupců vnitrostátních orgánů pro ochranu osobních údajů a evropského inspektora ochrany údajů.

([10]) https://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2018/12/07/regulation-on-cross-border-access-to-e-evidence-council-agrees-its-position/.

([11]) https://www.consilium.europa.eu/cs/press/press-releases/2019/03/08/e-evidence-package-council-agrees-its-position-on-rules-to-appoint-legal-representatives-for-the-gathering-of-evidence/.

([12]) Doporučení pro rozhodnutí Rady o zmocnění k zahájení jednání za účelem dosažení dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o přeshraničním přístupu k elektronickým důkazům pro justiční spolupráci v trestních věcech, COM(2019) 70 final.

([13]) Doporučení pro rozhodnutí Rady o zmocnění k účasti na jednání o druhém dodatkovém protokolu k Úmluvě Rady Evropy o kyberkriminalitě (CETS č. 185), COM(2019) 71 final. K dnešnímu dni podepsaly Úmluvu Rady Evropy o posílené mezinárodní spolupráci v oblasti kyberkriminality a elektronických důkazů všechny členské státy EU a téměř všechny ji ratifikovaly. Neratifikovalo ji ještě Irsko a Švédsko. Úmluva o kyberkriminalitě je závazný mezinárodní nástroj, který vyžaduje, aby smluvní strany ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily konkrétní trestné činy spáchané proti elektronickým sítím nebo prostřednictvím těchto sítí, a stanoví konkrétní pravomoci a postupy, které jejich vnitrostátním orgánům umožňují provádět trestní vyšetřování, včetně shromažďování důkazů o trestném činu v elektronické podobě. Podporuje rovněž mezinárodní spolupráci mezi smluvními stranami. Existují konkrétní opatření pro řešení výzev vyplývajících z volatility údajů. Úmluva v tomto ohledu stanoví urychlené uchování uložených počítačových údajů. Vzhledem k tomu, že předání zajištěných důkazů žádajícímu státu je podmíněno konečným rozhodnutím o formální žádosti o vzájemnou právní pomoc, nevztahuje se na uchování úplný soubor důvodů pro zamítnutí, zejména oboustranná trestnost je vyžadována pouze ve výjimečných případech (článek 29).

([14]) Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů 2/2019 k mandátu k vyjednání o dohodě mezi EU a USA o přeshraničním přístupu k elektronickým důkazům a stanovisko evropského inspektora ochrany údajů 3/2019 k účasti na jednáních o druhém dodatkovém protokolu k Budapešťské úmluvě o kyberkriminalitě.

([15]) K dispozici na adrese: https://www.congress.gov/bill/115th-congress/house-bill/1625/text.

([16]) https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/letters/epdb-edps-joint-response-libe-committee-impact-us-cloud-act_fr.

([17]) https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-countering-serious-crime-cs-usa-no62019.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Oznámení Komise podle čl. 16 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

Uložení závazků veřejné služby v souvislosti s pravidelnými leteckými službami

(Text s významem pro EHP)

(2020/C 32/05)

Členský stát	Francie
Dotčená trasa	Cayenne – Camopi Saint Georges – Camopi
Datum vstupu závazků veřejné služby v platnost	1. července 2020
Adresa, na které lze získat znění závazků veřejné služby a všechny příslušné informace a/nebo dokumentaci k těmto závazkům	Délibération n° AP-2019-94 du 18 décembre 2019 – Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Oznámení Komise podle čl. 16 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

Změna závazků veřejné služby v souvislosti s pravidelnými leteckými službami

(Text s významem pro EHP)

(2020/C 32/06)

Členský stát	Francie
Dotčená trasa	Cayenne – Maripasoula; Cayenne – Saül; Cayenne – Grand Santi; St Laurent du Maroni – Grand Santi; St Laurent du Maroni – Maripasoula
Původní datum vstupu závazků veřejné služby v platnost	30. července 1996 (Cayenne – Maripasoula a Cayenne – Saül) 25. dubna 2005 (Saint Laurent du Maroni – Grand Santi) 1. června 2005 (Cayenne – Grand Santi a St Laurent du Maroni – Maripasoula)
Datum vstupu změn v platnost	1. července 2020
Adresa, na které lze získat znění závazků veřejné služby a všechny příslušné informace a/nebo dokumentaci k těmto závazkům	Délibération n° AP-2019-94 du 18 décembre 2019 – Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Oznámení Komise podle čl. 17 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství

Výzva k podávání nabídek v souvislosti s provozováním pravidelných leteckých služeb v souladu se závazky veřejné služby

(Text s významem pro EHP)

(2020/C 32/07)

Členský stát	Francie
Dotyčné trasy	Část 1 (Východ): Cayenne – Camopi Saint Georges – Camopi Část 2 (Západ): Cayenne – Maripasoula Cayenne – Saül Cayenne – Grand Santi St Laurent du Maroni – Grand Santi St Laurent du Maroni – Maripasoula
Doba platnosti smlouvy	5 let
Lhůta pro podávání žádostí a nabídek	31. března 2020
Adresa, na které lze obdržet znění výzvy k podávání nabídek a veškeré příslušné informace a/nebo dokumentaci související s veřejným nabídkovým řízením a závazkem veřejné služby	Hôtel de la Collectivité Territoriale de Guyane Carrefour de Suzini – 4179, route de Montabo BP 47025 – 97307 Cayenne Cedex https://www.ctguyane.fr/marches-publics/

V

(Oznámení)

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

EVROPSKÁ INVESTIČNÍ BANKA

Soutěž v sociálních inovacích v roce 2020 – Výzva k podávání návrhů

Nápady, které mění svět: soutěž Institutu EIB v sociálních inovacích v roce 2020

(2020/C 32/08)

Institut EIB organizuje devátý ročník své soutěže v sociálních inovacích

Soutěž v sociálních inovacích podporuje inovační nápady a odměňuje projekty, které mají sociální a environmentální dopad v celé řadě oblastí od vzdělávání, zdravotní péče a vytváření pracovních míst až po nové technologie, systémy a postupy. Všechny projekty soutěží o dvě ceny v obecné kategorii a projekty na téma životní prostředí (se zvláštním důrazem na biologickou rozmanitost a ochranu ekosystémů) budou v letošním roce soutěžit také o dvě ceny ve zvláštní kategorii. Vítězné projekty v obou kategoriích získají 1. cenu 50 000 EUR a 2. cenu 20 000 EUR.

Sledujte nás na Facebooku: www.facebook.com/EibInstitute

Podrobnější informace o této soutěži a o způsobu podání inovativního návrhu jsou k dispozici na této internetové stránce: http://institute.eib.org/programmes/social/social-innovation-tournament/

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

EVROPSKÁ KOMISE

Předběžné oznámení o spojení podniků

(Věc M.9434 — UTC/Raytheon)

(Text s významem pro EHP)

(2020/C 32/09)

1. Komise dne 24. ledna 2020 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ([1]).

Oznámení se týká těchto podniků:

— United Technologies Corporation („UTC“, USA),

— Raytheon Company („Raytheon“, USA).

Podnik UTC získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení o spojování výhradní kontrolu nad celým podnikem Raytheon.

Spojení se uskutečňuje na základě smlouvy či jiným způsobem.

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

— podniku UTC: dodávky špičkových technologických výrobků a služeb v oblasti stavebních systémů a leteckého průmyslu. Podnik v současné době zahrnuje tyto hlavní obchodní útvary: Otis Elevator Company, Carrier, Pratt & Whitney a Collins Aerospace Systems (nedávno přejmenované spojení podniků United Technologies Aerospace Systems a Rockwell Collins),

— podniku Raytheon: zadavatel, zhotovitel, dodavatel nebo poskytovatel služeb v oblasti obrany. Dodává naváděné střely, senzory a elektroniku a poskytuje odborné služby pro vojenské i obchodní využití.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení o spojování. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Je třeba vždy uvést toto číslo jednací:

M.9434 — UTC/Raytheon

Připomínky lze Komisi zaslat e-mailem, faxem nebo poštou. Použijte tyto kontaktní informace:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Poštovní adresa:

Commission européenne / Europese Commissie
Direction générale de la concurrence
Greffe des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1 („nařízení o spojování“).

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Zveřejnění oznámení o schválení standardní změny specifikace výrobku týkající se názvu v odvětví vína, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 2 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/33.

(2020/C 32/10)

Toto oznámení se zveřejňuje v souladu s čl. 17 odst. 5 nařízení Komise ([1]) v přenesené pravomoci (EU) 2019/33.

OZNÁMENÍ O SCHVÁLENÍ STANDARDNÍ ZMĚNY

„Brachetto d'Acqui / ACQUI"

Referenční číslo: PDO-IT-A1382-AM04

Datum oznámení: 25. září 2019

POPIS A DŮVODY SCHVÁLENÉ ZMĚNY

1. **Popis vín**

Popis a důvody

U druhů Brachetto d'Acqui nebo Acqui ve verzi „fermo" (tiché víno) a „spumante" (šumivé víno) se minimální celková kyselost mění z 5 g/l na 4,5 g/l.

Vedle toho byl u šumivého vína minimální bezcukerný extrakt snížen z 18 g/l na 17 g/l.

Důvody:

Změna klimatických podmínek ovlivnila fenologické fáze a dozrávání hroznů, které často nastává dříve a dochází při něm ke snížení kyselosti moštu a v důsledku toho i kyselosti z něj vyprodukovaných vín. Proto se považovalo za vhodné snížit minimální celkový obsah kyselin o 0,5 g/l.

Snížení obsahu bezcukerného extraktu o gram na litr představuje formální změnu v úřední metodě, jež se týká dříve stanovené hodnoty čistého suchého extraktu.

Změna se týká oddílu 1.4 jednotného dokumentu a článku 6 specifikace.

2. **Oblast vinifikace a plnění do lahví**

Popis a důvody

a) přepracovávají se ustanovení týkající se oblasti vinifikace a plnění do lahví a souvisejících odchylek tím, že se všechny činnosti stanovené v čl. 5 odst. 1 a 11 specifikace slučují do odstavců 1 a 2 téhož článku;

b) všechny činnosti týkající se vinifikace a zpracování se v souladu s odchylkou stanovenou v platných předpisech EU povolují na celém území regionu Piemont, a nejen v provinciích Asti, Cuneo a Alessandria;

c) pouze u druhů Brachetto d'Acqui nebo Acqui *spumante* s obsahem cukru jako ve variantách *extra-brut* až *demisec* bylo v souladu s platnými předpisy EU na správním území sousedních regionů Ligurie, Lombardie, Emilia Romagna a Val d'Aosta povoleno druhotné kvašení.

Odůvodnění:

a) a b) Jedná se o formální změny, jimiž se systematicky a v souladu s platnými unijními předpisy popisují ustanovení týkající se vinifikace/zpracování a plnění do lahví, jakož i příslušných odchylek pro různé druhy vín.

c) Rozšířením oblasti, ve které se pouze u některých druhů šumivých vín může provádět vinifikace spadající do výjimky, se mají producentům vytvořit nové příležitosti vyplývající z nových požadavků souvisejících s uváděním na trh.

Změny se týkají bodu 1.9 jednotného dokumentu (další podmínky) a článku 5 specifikace.

([1]) Úř. věst. L 9, 11.1.2019, s. 2.

3. **Označování**

Popis a důvody

V popisu a obchodní úpravě vín s chráněným označením původu „Brachetto d'Acqui" nebo „Acqui" a „Brachetto d'Acqui" nebo „Acqui" *spumante* již nemusí být údaje o obsahu cukru povinně uváděny jinými písmeny než písmeny použitými pro označení.

Důvody: zrušením tohoto omezení se producentům poskytuje větší volnost při volbě grafického ztvárnění etikety.

Změna se týká bodu 1.9 jednotného dokumentu (další podmínky) a článku 7 specifikace.

JEDNOTNÝ DOKUMENT

1. **Název produktu**

Brachetto d'Acqui

Acqui

2. **Typ zeměpisného označení**

CHOP – chráněné označení původu

3. **Druhy výrobků z révy vinné**

1. Víno

6. Jakostní aromatické šumivé víno

4. **Popis vín**

Brachetto d'Acqui nebo Acqui

Víno vyrobené z hroznů Brachetto s charakteristickým a vynikajícím aromatem, jež se více či méně projevuje v závislosti na použité metodě vinifikace. Hrozny se pěstují v jednoznačně vymezené oblasti v Piemontu, a to na území 26 obcí nacházejících se v provinciích Asti a Alessandria.

Vlastnosti při spotřebě:

barva: rubínově červená s průměrnou intenzitou, jež přechází do světle granátové, růžové nebo *rosè*,

vůně: výrazná, velmi jemná, někdy ovocná až kořeněná ve variantě s nižším obsahem cukru,

chuť: jemná, výrazná, suchá až sladká,

minimální celkový obsah alkoholu (v % objemových): 11,50 %, z čehož nejméně

5,00 % skutečného alkoholu,

minimální bezcukerný extrakt: 18,0 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	5,0
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

Brachetto d'Acqui nebo Acqui *spumante*

Víno vyrobené z hroznů Brachetto s charakteristickým a vynikajícím aromatem, jež se více či méně projevuje v závislosti na použité metodě vinifikace. Hrozny se pěstují v jednoznačně vymezené oblasti v Piemontu, a to na území 26 obcí nacházejících se v provinciích Asti a Alessandria.

Vlastnosti při spotřebě:

pěna: jemná, dlouhotrvající,

barva: rubínově červená s průměrnou intenzitou, jež přechází do světle granátové, růžové nebo *rosè*,

vůně: výrazná, jemná, někdy ovocná až kořeněná ve variantě s nižším obsahem cukru,

chuť: jemná, výrazná u kategorií *extra-brut* až sladké,

minimální celkový obsah alkoholu (v % objemových): 12,00 %, z čehož nejméně

6,00 % skutečného alkoholu, minimální bezcukerný extrakt: 17 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	6,0
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

Brachetto d'Acqui nebo Acqui *passito*

Jedná se o sladké aromatické víno vyráběné z hroznů, jež se pěstují v jednoznačně vymezené oblasti v Piemontu, a to na území 26 obcí nacházejících se v provinciích Asti a Alessandria.

Vlastnosti při spotřebě:

barva: průměrně intenzivní rubínově červená, jež někdy přechází do granátové,

vůně: velmi jemné muškátové aroma typické pro odrůdu Brachetto, někdy s nádechem dřeva,

chuť: sladká s muškátovým aroma, harmonická, sametová, někdy s nádechem dřeva,

minimální celkový obsah alkoholu (v % objemových): 16,00 %,

minimální bezcukerný extrakt: 20 g/l.

Obecné analytické vlastnosti	
Maximální celkový obsah alkoholu (v % objemových)	
Minimální skutečný obsah alkoholu (v % objemových)	11,0
Minimální celková kyselost	4,5 g/l, vyjádřeno v gramech kyseliny vinné na litr
Maximální obsah těkavých kyselin (v miliekvivalentech na litr)	
Maximální celkový obsah oxidu siřičitého (v miligramech na litr)	

5. **Enologické postupy**

a. *Základní enologické postupy*

ŽÁDNÉ

b. *Maximální výnosy*

Brachetto d'Acqui nebo Acqui, včetně variant *spumante* a *passito*

8 000 kilogramů hroznů na hektar

6. **Vymezená zeměpisná oblast**

Hrozny určené k výrobě vín se zaručeným a kontrolovaným označením původu „Brachetto d'Acqui" nebo „Acqui" v různých druzích se musí pěstovat v regionu Piemont, a to na území 26 obcí nacházejících se v provinciích Asti a Alessandria, jež jsou uvedeny níže:

Provincie Asti:

celé správní území obcí: Vesime, Cessole, Loazzolo, Bubbio, Monastero Bormida, Rocchetta Palafea, Montabone, Fontanile, Mombaruzzo, Maranzana, Quaranti, Castel Boglione, Castel Rocchero, Sessame, Castelletto Molina, Calamandrana, Cassinasco a Nizza Monferrato (pouze na části území nacházejícího se na pravém břehu toku Belbo).

Provincie Alessandria:

celé správní území obcí: Acqui Terme, Terzo, Bistagno, Alice Bel Colle, Strevi, Ricaldone, Cassine a Visone.

7. **Hlavní odrůda (odrůdy) vinné révy**

Brachetto N.

8. **Popis souvislostí**

Víno se zaručeným a kontrolovaným označením původu Brachetto d'Acqui nebo Acqui

Víno se zaručeným a kontrolovaným označením původu „Brachetto d'Acqui" vděčí za své vlastnosti především území, na kterém se produkuje, tj. Alto Monferrato. Tato oblast čítající 26 obcí nacházejících se v provinciích Asti a Alessandria je v oblasti Nizza Monferrato tvořena jílovitými půdami, zatímco v oblasti Acqui Terme a okolí jsou písky a naplaveniny. Tyto vlastnosti mají zřejmý a výrazný vliv na čichové odstíny vypěstovaných hroznů a z nich vyrobených vín.

Díky vhodnosti území pro pěstování révy s jeho zvláštní morfologií, klimatickými podmínkami, dovednostmi a tradicemi v oblasti vinařství bylo v průběhu let možné vyšlechtit odrůdu, jež se lépe přizpůsobuje danému prostředí, tj. odrůdu Brachetto.

V roce 1817 přírodovědec Gallesio produkt popisuje jako „VINO CELEBRE" (slavné víno), zařazuje ho mezi alkoholická dezertní vína světlé barvy, které s postupujícím zráním získává chuť portského nebo sherry, a zmiňuje, že sladké nebo šumivé víno Brachetto je na jihoamerických trzích dobře známé a úspěšně se prodává. Z toho lze vyvodit, že v té době musela být produkce uvedeného vína nezanedbatelná. První oficiální definicí podepsal roku 1922 Garino Canina, který jako první toto víno skutečně vědecky zařadil, přičemž uvedl toto: „Brachetto patří do kategorie sladkých a aromatických červených výběrových vín. Jedná se totiž o víno se zvláštní vůní, s nižším obsahem alkoholu a cukru a nepříliš výrazné barvy, jež se převážně konzumuje jako perlivé nebo šumivé víno..."

Mezi různými historickými zprávami, které Canina podával jež jsou z historického hlediska velmi důležité, se jedna z nejzajímavějších týká skutečnosti, že víno Brachetto bylo velmi rozšířené zejména v oblastech Acqui a Nizza Monferrato. Uvádí však, že produkce pro trh představovala pouze 500 hl.

Jak je možné, že téměř „zmizelo" víno, jež se pouze 50 let předtím ve velkém množství vyváželo?

Výskyt mšičky révokazu zničil na konci první světové války vinice. Při opětovné výsadbě dávali vinaři přednost jiným odrůdám, které více vyhovovaly vývoji na trhu, a to na úkor odrůdy Brachetto, jež vyžadovala zvláštní pozornost a péči. Tak se na ni pozapomnělo. Její znovuobjevení je nedávného data. Zhruba v 50. letech minulého století na kopcích v jižní části Piemontu, kde se produkci věnovaly malé skupinky nadšenců, Arturo Bersano, producent dbalý tradic, avšak zároveň hledící do budoucna, začal metodou Charmat vyrábět šumivé víno Brachetto ve velkokapacitních nádobách (autoklávech). Od té doby víno Brachetto zaujímá přední místo mezi vyhlášenými aromatickými víny, mezi nimiž se vyznačuje specifickými vlastnostmi a těší se oblibě u nejnáročnějších znalců. Tradice, jíž se víno Brachetto pyšní, se vztahuje i na jeho nesladkou verzi, o čemž svědčí produkce nesladkých druhů vína Brachetto od začátku 20. století, a to jako tichého vína v oblastech Strevi, Alto Monferrato, Acqui Terme a polosuchého vína ve vinařství Cantine Spinola, jež bylo dokonce kladně hodnoceno na vinařských soutěžích (polosuché růžové Brachetto d'Acqui roku 1987 a suché Brachetto roku 1964) a které je zmiňováno v časopise Barolo a Co (1985), v němž se píše o odrůdě Brachetto jako o „typicky místní odrůdě, jež je surovinou pro víno, které lze uvádět na trh i v suché verzi". Odkazují na něj též historické údaje o suchém Brachettu, které vyráběl Carlo Lazzeri, majitel enotéky Enoteca Regionale di Acqui „Terme e Vino", jenž tvrdí: „v 80. letech 20. století jsem podával suché Brachetto z vinařství Cantine Spinola", a to zejména jako aperitiv, které bylo vysoce ceněno pro svou nepříliš sladkou a lehkou chuť. V těch letech bývalo víno Brachetto kladně hodnoceno i na vinařských soutěžích v Acqui Terme." Díky testování probíhajícímu od roku 2008 se veškeré suché šumivé a aromatické víno vyrábí z hroznů odrůdy Brachetto, přičemž se toto víno popisuje jako „produkt, který je oceňovaný a konzumovaný v místním prostředí a vyváží se navíc jako luxusní zboží do Japonska, Jižní Koreje a USA."

9. **Další základní podmínky (balení, označování a další požadavky)**

Odchylka týkající se produkce ve vymezené zeměpisné oblasti

Právní rámec:

právní předpisy EU

Typ dalších podmínek:

odchylka týkající se produkce ve vymezené zeměpisné oblasti

Popis podmínek:

sesychání hroznů, jejich lisování, vinifikace a druhotné kvašení jsou vedle vymezené oblasti produkce povoleny i na celém území regionu Piemont.

Kromě toho pouze u druhů Brachetto d'Acqui nebo Acqui *spumante* s obsahem cukru jako ve variantách *extra-brut* až *demisec* může v souladu s platnými předpisy Evropské unie druhotné kvašení probíhat na správním území regionů Ligurie, Lombardie, Emilia Romagna a Val d'Aosta.

Plnění do lahví ve vymezené zeměpisné oblasti

Právní rámec:

právní předpisy EU

Typ dalších podmínek:

plnění do lahví ve vymezené zeměpisné oblasti

Popis podmínek:

plnění do lahví musí probíhat v oblasti produkce, včetně oblastí, ve kterých je povolena vinifikace/zpracování spadající do výjimky.

Důvodem tohoto ustanovení je v souladu s předpisy Evropské unie zachování kvality a dobrého jména vín s CHOP Brachetto d'Acqui nebo Acqui, zaručení jejich původu a zajištění účinnosti a včasnosti příslušných kontrol. Uvedené podmínky jsou totiž lépe zajištěny, pokud se láhve plní v oblasti, neboť uplatňování a dodržování všech technických pravidel týkajících se přepravy a plnění do lahví je povinností subjektů působících v oblasti produkce.

Navíc kontroly ze strany příslušného subjektu, jimž jsou producenti ve všech fázích výroby podrobováni, jsou ve vymezené oblasti účinnější.

Údaje na etiketě

Právní rámec:

vnitrostátní právní předpisy

Typ dalších podmínek:

další ustanovení týkající se označování

Popis podmínek:

v popisu a obchodní úpravě vín s chráněným označením původu „Brachetto d'Acqui" nebo „Acqui" a „Brachetto d'Acqui" nebo „Acqui" *spumante* nemusí být údaje o obsahu cukru uváděny ve stejném řádku jako označení. Kromě toho nesmí být velikost písma uvedených údajů větší než velikost písma označení.

Odkaz na specifikaci produktu

https://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/14376

ISSN 1977-0936 (elektronické vydání)
ISSN 1725-2431 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS